

[Erhard Jakobsen]

at få dette igennem. Jeg håber for dem, at det vil lykkes.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen: der falder fra hele den borgerlige del af den danske befolkning en hård, hård dom over dem, der i dag medvirker til at forhindre, at den samling, der ellers har fundet sted, bliver gennemført.

Jeg vil lige sige til sidst, at centrum-demokraternes gruppe vil modtage de foreliggende ændringsforslag med tommelfingeren opad.

Lone Dybkjær (RV):

Det skal også blot være nogle bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører, hr. Svend Auken, der som sædvanlig holdt en demagogisk god tale, som også indeholdt udmærket historieskrivning om Kasper og Jesper og Jonathan. Det ændrer bare ikke ved den kendsgerning, at det, der gennemføres nu, burde den socialdemokratiske regering for længst have gennemført. Jo mindre den socialdemokratiske regering gennemførte, jo værre blev det på et senere tidspunkt, og det ved den socialdemokratiske ordfører også udmærket godt. Sandheden er jo, at der for længst skulle have været grebet ind i automatikken, og jo senere man griber ind, jo værre bliver det naturligvis at rette tingene op.

Når det er sagt, synes jeg også, man er nødt til at sige, at det samlede billede, der kommer ud af det her i dag, hvis forslagene går igennem, ikke er så asocialt, som hr. Svend Auken ville gøre det til. For hvad er sandheden?

Det, der sker med hensyn til sygedagpenge, er, at vi fastfryser det nuværende niveau. Vi laver ikke nogen velstandsregulering, nej. Der er nok heller ikke så forfærdelig megen ekstra velstand at tage af i det danske samfund.

Hvad er sandheden om efterlønsmodtagere? De bevarer faktisk en situation, der er præcis lige så god, som den var under den socialdemokratiske regering. Det er rigtigt, der er en lidt anden mekanisme, men den er faktisk nøjagtig lige så god som den mekanisme, socialdemokratiet havde foreslået. Derfor kan der ikke være tale om, at der på disse områder sker noget asocialt.

Så er der spørgsmålet om, hvordan man får nogle besparelser, eller hvordan man får

nogle ekstra penge ind. Her er princippet det, at man øger medlemsbidragene. Hvad betyder det? Det betyder, at de arbejdende yder deres bidrag til de arbejdsløse, at der ikke ensidigt er skåret ned på de arbejdsløse.

Så er der spørgsmålet om karensdage. Her har vi friholdt de svagest stillede, vi har friholdt arbejdsulykker, vi har friholdt de kronisk syge, og vi har friholdt børnene. Og hvad er så den øvrige sandhed om det? Det er igen, at vi alle bidrager – og det er jo alle, dette gælder for – til, at der kan komme nogle besparelser på de offentlige budgetter.

For det radikale venstres vedkommende går vi ind for denne lovgivning. Det vil sige, at vi også stemmer for regeringens ændringsforslag, sådan som det fremgår af betænkningen. Jeg vil godt tilføje – det er så til statsministeren – at hvis dette her skal give et langvarigt resultat, hvis det virkelig skal virke, så er det nødvendigt, at det følges op af noget mere perspektivfyldt. Det er nødvendigt, at det følges op af obligatorisk overskudsdeling. Det er nødvendigt, at det følges op af en skattereform. Ellers får det ikke det perspektiv, som jeg sådan set tror statsministeren og regeringen gerne vil have det skulle have.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ved lovforslagets anden behandling var der én ting, VS var glad for og positiv over for, nemlig at § 3 forsvandt. Det er den, der omhandler suspension af dyrtidsreguleringen til og med januar 1985. Det var dog et lyspunkt i en ellers kulsort stribe af reaktionære forslag. Derfor stemte vi selvfølgelig for, at § 3 forsvandt.

Men nu vender mørket frygtelig tilbage. I flertallets tillægsbetænkning er der stillet ændringsforslag om, at paragraffen skal ind igen, for, som regeringen så smukt siger, suspensionen af den automatiske dyrtidsregulering af lønninger er et afgørende element i regeringens indkomstpoltiske initiativer.

VS vender sig skarpt imod ethvert indgreb i overenskomsterne. Det skaber en demobilisering, en passivitet på arbejdspladserne, som kun arbejdsgiverne har glæde af. Vi vender os også skarpt imod, at dyrtidsreguleringen forsvinder. Den er allerede alt for dårlig. Den er allerede alt for udhulet af alle de mange angreb og indhug, vi allerede har set i den – alle de nulstillinger, indefrysninger, vi